ere ſſy ecā ī ſano q̄ tomagis ī infirmo. Vñ et paul dubio et auſert quietē ſōp
nū ⁊ plongat ſi in mitatē ⁊ adauget do
lores. q̄ omiā valde ḡuant corpꝰ eius
Ie ḡuat quo ad āiam q̄ obtundit
aciem cordis sicut dr̄ m libro collacio
nū collacōe p̄ma. Theōl. Prudhl ideo
obstruit intelligentiā sicut comessa
cio ⁊ ebrietas q̄ ſ. auferet fracāt ere ſſu
p̄dictū. Ideo dicit ecclīastico Damel. 1.ō.
q̄ puerus abstinētabz data est ap̄lius
ītelligēcia. Ite q̄ fundit memoriā ut nō
recordet quis agētoz. Tulij. Nām mē
te uti nō p̄t nimo cibo ⁊ potu re
pleti. Dicit ei mens a meiendo. Ta
les at fiebāt nō ueniſſēt coz q̄ iā ſt
et ptinent ad dñm. Ozee vñ. Bacāti
oblur ſt mei ſaluet coz q̄ ad me pti
nent. Ie matut carnalē q̄ pistena
am. Theme v. Baturam eoꝝ et mecha
ti ſūt. Da igit ſm hoc nō solū gra
uat corpꝰ ſed eiā cor quo ad ītelligē
ciā quo ad memoriā. quo ad ḡuitaz
diat dñs suis discipulis. Luce xxi. Attē
dite ne ḡuent corda uīa crapula ⁊
ebrietate. notabilit dicēdo corda. Item
ḡuat quo ad fiam. dicit ei ish similes
zodomis. de quo dr̄ eze. xvi. Iuec fuit
iniquitas sodome sacuritas panis. Et
nota sicut dr̄ m libro collacionū q̄ diat
panis q̄z saturitas alios eiā vilioz est
cauēda. Ite tales facit de ventre suo
deū bel. de quo dr̄ damel. xiiō. Idone
uitet tibi ee bel deus uuentr. Homne
uides q̄ta comedat ⁊ bibat cotidie. ſſ
solēt dia canes qui tm comedit q̄o
portet eos vomere. Ysa. lxvi. Canes im
puditissimi nesciebāt sacuritate. Cū
igit excessꝰ p̄dcis ḡuet quo ad tra
p̄dā cauendū est valde ifimo religioso
uuētā ī q̄gregacōe et p̄p̄ corpꝰ quia
ifirmꝰ. ⁊ p̄p̄ āiam quia religiosꝰ. et
p̄p̄ famā q̄z mē alios uuēs celare iō
p̄t q̄d fūt. Ad hoc aūt cauendū ī ſtit
nob natura que dedit hoī nimꝰ os
ſed in corpꝰ q̄ſtatē q̄ ūionabilib
aīalibz. Instruit eiā medicīa. Vñ
cū quesitū fuisset a galieno q̄d esset

p̄ſūa medicina. rñdit abstinēcia. Et
cū iterꝝ ſſitū fuisset ab eo ḡre parū cōe
deret. Rñdit ut uiuā. Instruit ſēdam
p̄m doctīa. de qua sic legit in libro
collacionū. Hup ceuniozꝝ mō. nō p̄t
fieri uniformis regula custodiri qua
nec par fortitudo mētis ēſt oīibus.
nec unū ēſt robur cūctis oppibz. ideo
talis sup hijs dat diffinicio ne q̄s um
q̄ ul qualistūq̄z abi saturitas oneret
ī gluuie. Cū igit hoc sit gr̄e donū mē
nature ⁊ medicīe ⁊ ſpūalis doctīe nō
ūnerito irascit dñs cōtra gr̄eū facīē
tes sēdm illud p̄b. Illā ducueit ⁊ sa
turauit ſt nimis ⁊ p̄s. Adhuc esce eoꝝ
erāt ī ore ipoz ⁊ ira dei ascendit super
eos. q̄d ſippe dei offensā uolūt ſe colubē
ifeirda est ncitas illis. qui ſūt sub dia
plma. sicut fit brutis quibz ipponitur
chamꝰ ⁊ frenū ī ore azmo saluet ⁊ eq̄
ne comedāt q̄ tū uolūt. p̄b. In chamo
⁊ freno maxillas coz ḡstinge. Et ad
hū dicit uisūs. Necesse hūt mā lampe
nāe tēp̄ ītuitica ppt̄ uōs p̄dcas. et ex trinsica a pla
tis et cuppis illata. si se uolūtarie non
colubēt. Et feliciter ncitas q̄ ad meliora
cōpellit. De ſacra cōibz facīēdis debi
libz eiā si fierīt pauperī ſclo. m. lxiij.

Eciādo notād ēra illud sic tractā
di ſūt ꝛc q̄ ſūt quidā p̄lati qui
ēra recreacōes facīēdas debilibus
tuenūt medā duri nimis. Hyſt de
mūdo pastoz illoz de quibꝰ dicit Eze.
xxxiiij. Cōd ifirmū fuit nō ḡsolidaſte
Huc ad ēra q̄ solēt eos ad hoc trahere.
p̄mū est spēs religionis. Tractāt
interdū fīēs dure. ſz deberēt cogitare
q̄ religio mūda ⁊ imaculata apud
deū ⁊ p̄rem. de cuius iudicio magis est
curandū q̄ de iudicio humano hoc est
ſēdm iacobū p̄s. canō. Visitare pu
pillos ⁊ uiduas ī tribulacōe eoꝝ q̄d
est opꝰ mīe. q̄ eadē tēp̄ in oī ope mīe
est uera religio. Cū igit recreacio de
bilium sit opꝰ mīe maioz est in hac reli
gione q̄ ſūt er ḡnū dā. nescio quo rigo
re p̄mittūt uisceꝝ coz cōtrictū. Item
dū est tenacitas auaricie sub specie

paupertis.

pauperis quā allegāt. ſz deberēt cogitare
q̄ ſſe et largi dispensatores ſēdm dm̄ suū
uolūtatē. dūs qui dites est. largꝰ ei mīſ
ereri nciā. Cōsiderent eiā dūs dispēſato
ri mīſterii expensas pp̄ſ oīa expendit.
Et ideo dr̄ Luce v. Duc ⁊ dabit vobis. Te
nū est diuicia cordis. Hūc enī quidā qui
durauit ad suos q̄ nō sint sui ut structo
faciles ad ūturas. Durit eiā ſt ad mīſmis
mās. Hz deberēt attendere q̄ ſt ūturis p̄la
ti uocāt matres. Heroi. ad plat. Dis
ce uos matres cēnō dūs. Et hoc sicut
matīs pia gestīē ad subditos uiscera si
cut faciebat paul. ad Thessa. ij. q̄ dicit
ſſi sumꝰ ī medio uī tanꝰ si nutrix fouet
at filios suos. Huc ⁊ docebat scribēs ad
thymo. Platū. ⁊ dicēs. Ecce te ad pre
cipit. Thimo. iij. Ie ſſantibz ignē causis
pdās minꝰ bonis sic tractandi sūt de
biles ī refectionibz quo ad cibū. in re
pausacionibz ne ad labores ḡues co
gant̄ in dispensacoibz eiā religiosis
ngoīē. ut eoꝝ genua debilia roborēt
et roborati p̄ recreaciones ggruas
ad religionem p̄ quia uidēnt hmōi
p̄lati zelare eoꝝ ſcūtant nē expēſas
quas timēt er duritate lagūoris
oriri augeri. ⁊ pp̄ p̄ que p̄mittis
cōſequāt̄ p̄missionē uite que nūc est
⁊ futūe. Hz cū dolore notād q̄ ſt̄ quidā
p̄lati qui hmōi ſrecreacōes facīūt mīs
digētib ppt̄ aliā coz mīmitudē ⁊ diat̄ exer
cabiles ⁊ de hūiloib quibusdā magis
dilectis nō curant. Beri. Videmꝰ
multos qui q̄d crassū est assumētes
q̄d debile est p̄cūt q̄d valde cauēdū
est. p̄mo ne uitā acreproīs p̄sumaz
ī domo dei ducīāt. In eiā nō est defen
dū pauperī iudicio iustice q̄m duu
tem sicut habet in lege. Exo. xxiij mi
nimꝰ defendi est diuitē ge pauperem
ul pusillū in oppibz mīē. Hodo ne iuſ
tica ledat si eiā tanta est uis pecu
nie q̄ nēcitate aliena fiūt ppria. q̄to
magis iustū est ut eoꝝ fratri indige
ti ſiceat. Non est igit hoc solū mīa
ſz debitū. ppe q̄d dicit Exo. xxij. de pe
pietatis. Et redde illis debitū tuum.

Non est igit̄ grauū si fiat ſm iustice lesioē
Tercio ut maiꝰ meritū habeat. Cū enī
q̄d fit mīmis sub deo ſibi fieri reputat.
Ozo quis ē mīnoz tanto magis sibi fi
reputat. et tāto hz accepaꝝ. et tāto magis
ī munerat. Et ideo nōbilit dicit matꝰ
xxv. Nō solū de mīmis ſz de midubus
q̄d ing nō feciſtis uni de midubz hijs
michi nō feciſtis. Ad tria igitur
p̄dna z acrepacionē. ad ḡseruacionem
iustice ad meritoz augmenū pie ē
tendi ſt̄ fīēs ī humꝰi recreacōibz. eiā
ſi de hūilima ſeculi paupate uenit.
tamꝰ hoc illis geuerit recīdoz est tu
to q̄d diuitibz anteriozꝝ ḡsueuit. Hoc
est ſm hoc illis fiat. vōe mīſtrantis pre
dentis de nouo q̄d diuitibz fit interdū
vōe ḡsuetudīs anciꝰ quā in ſclo habue
runt. Et est argumentū er hoc q̄ con
descendendū est aliquibꝰ ī aliquo vōe
ḡsuetudīs predentis. Vñ d̄ q̄ beatus
brid̄ q̄uidā monacho qui timebat fi
gus ī capite multū ḡcessit q̄ more
ordinis ut poterat̄ capellū sicut in
seculo ḡsueuāt. Cōd cū fecisset aliquot
diebz et semel eristēs in choro uideret
alios monachos ſenes et iuuenes ex
tractis capuciis in frigore tūantes
uerisimiliꝰ q̄ ptus ī scipo extractū ca
pellū de capite precit̄ in medio chori et
postea nūq̄ uoluit portare. Ite dicit
de quodā abbate scō. q̄ quibusdā iu
uenibz monachis tepentis de carnibꝰ
anseris quas ī seculo libenter comederit
ḡcessit ut clanculo pacis comederēt.
Cōd cū facerēt ī ipsa mensa q̄fusi in
scipis surrexerūt. et ītrantes claustr
pulsato cymbalo ītrabāt refectoriū
et fabas cū aliis comederūt. Ite de quo
dam alio uiro magne religionis et
magne fame qui caudā subiecto suo
gui credāt ī tristiciā ḡcessit uiellare
ī aliquo loco occulto sicut ī scło optīe
facere ḡsueuāt. et dicit̄ eide valuisse
quo ad āiam et quo ad corpꝰ. Hec ig
et similia ⁊ si nō sūt tralcenda ad ḡse
q̄aam. tū si fiant mēdū ⁊ raro a viris
ſcīs credendū est q̄ fiāt illo inſpiūte

Et.

Et.ᵐ

Et.ᵐᵐ